

Raons per llegir

TIGRE DE PAPER EDICIONS :: 15/02/2012

Per fi un llibre que ens parla del nostre passat més recent sense ser un manual d'història més, d'aquells manuals neutres, que no neutrals...

:: Un text de David Fontanals

Per fi un llibre que ens parla del nostre passat més recent sense ser un manual d'història més, d'aquells manuals neutres, que no neutrals. Escrit per Miquel López Crespí, un fill de la guerra civil que no ha claudicat, i molt encertadament recuperat i editat per Tigre de Paper edicions, ens ofereix una lectura imprescindible per la generació dels néts de la guerra.

Però no és només un llibre sobre la guerra. Ni molt menys. Ajudant-se dels principals fets històrics revolucionaris del segle vint, l'autor ens escriu a temps real com viu el seu present que no és un altre que el franquisme a la seva Mallorca natal. Contrasta l'illa del socialisme transformador traïda pels carrillistes, com escriu en altres obres seves, amb la del turisme massiu i descontextualitzat que conviu amb la dictadura feixista, ensenyant-nos, abans que ningú, l'ara coneguda doctrina del shock: una barreja d'alienació per apaivagar qualsevol intenció dissident, amb l'arribada dels turistes i els militars americans, i de càstig per les que tinguin intenció d'alçar la veu, amb detencions, execucions i la prohibició de la llengua catalana fruit de la repressió política i social, exemplificant i implicant-se sense embuts en una única lluita nacional i de classe. Miquel López Crespí fixa així la soledat i la marginació del vençut, la frustració, el silenci i l'oblit dels homes i de les dones que van lluitar per la llibertat. Aquesta acarnissada descripció del seu espai-temps també incorpora de manera especial la seva capital, denunciant la falsa modernitat construïda a partir de la renúncia de la classe mitjana i dels intel·lectuals pedants, instal·lats i no compromesos amb la societat que els envolta. Ho descriu com la tirania de la ciutat, on critica obertament el suposat benestar obtingut per l'individualisme i l'alienació, un benestar insostenible, del qual ens emplaça a fugir-ne o a plantar-li cara, transportant-nos automàticament als nostres dies.

I és que aquesta és la gran virtut de La guerra just acaba de començar: la seva capacitat d'explicar un moment passat i un lloc local i entendre que no, que no estem llegint la història del passat, sinó la del present i universal. I ho fa de manera directe, des de dins, interpel·lant al lector, com ho fa Orwell al seu Homenatge a Catalunya.

Difícil de classificar, si parlem de gèneres literaris, fent-lo encara més interessant i atractiu, explora i experimenta el llenguatge narratiu acostant-se al llenguatge cinematogràfic i al teatral en la descripció d'escenaris i accions, i al poètic en alguns fragments, amb un fort caràcter oníric en el retrat d'alguns personatges. Tot i l'aparent inconnexió entre alguns capítols, barreja molt adientment el relat dels fets històrics amb les reflexions personals del qui viu aquests mateixos fets, oferint-nos així un camp de visió ampli per descobrir, malauradament a aquestes altures, una nova i imperdible lectura de la Transició.

La guerra just acaba de començar és totalment vigent, molt vigent i molt vàlid, tot i haver

estat escrit fa quaranta anys. Tot i haver estat segrestat pel Tribunal de Orden Público i oblidat tant de temps. Un llibre que ens ensenya a no contemplar la història, sinó a fer el possible per canviar-la.

https://www.lahaine.org/est_espanol.php/raons-per-llegir